॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಮುವತ್ತು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಓಂ ನಮೋ ಹೇ ಸಾಯಿ ಸದಯಾ । ಭಕ್ತವತ್ಸಲಾ ಕರುಣಾಲಯಾ ।
ದರ್ಶನದಿಂದ ನಿವಾರಿಸುವಿ ಭವಭಯಾ । ಆ ಪದಗಳು ವಿಲಯಕ್ಕೊಯುವಿ ॥ 1

ಮೊದಲಿದ್ದ ನೀ ನಿರ್ಗುಣ ರೂಪದಿಂದ । ಅಂಥ ನೀ ಭಕ್ತ ಭಾವನೆಯ ಗುಣದಿಂದ ।
ಪೋಣಿಸಿ ತಂದೆ ಸುಗುಣತನದಿಂದ । ಸಂತಚೂಡಾಮಣಿ ಸಾಯಿನಾಥ ॥ 2

ನಿಜಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಣದ ಕಾರ್ಯ । ಸಂತರಿಗೆಂದಿಗೂ ಅಪರಿಹಾರ್ಯ ।
ನೀನಂತೂ ಸಂತ ವೃಂದದ ಆಚಾರ್ಯ । ನಿನಗೂ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ ॥ 3

ಯಾರು ಹಿಡಿದರು ನಿನ್ನ ಚರಣದ್ವಯ । ಆಯಿತವರದೆಲ್ಲ ಕಲ್ಮಷಲಯ ।
ಆಯಿತು ಪೂರ್ವ ಸಂಸ್ಕಾರೋದಯ । ಮಾರ್ಗ ನಿಷ್ಕಂಟಕ ನಿರ್ಭಯ ॥ 4

ಮಹಾತೀರ್ಥಗಳಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬರುವರು । ಗಾಯತ್ರೀ ಪುರಶ್ಚರಣ ಮಾಡುವರು ।
ಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥಗಳನೋದುವರು । ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ॥ 5

ಸಂಸ್ಕಾರಹೀನ ಅಲ್ಪಶಕ್ತಿ । ಇಂಥವರೇನು ಬಲ್ಲೆವು ಭಕ್ತಿ ।
ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ರೀತಿ । ಸಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೈ ಬಿಡಲಾರರು ॥ 6

ಅವರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು । ಅಚಿಂತ್ಯ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯುವರು ।
ಆತ್ಮಾನಾತ್ಮ ವಿವೇಕದ್ದಾದರೂ । ಕೂಡಲೇ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು ॥ 7

ಸಾಯಿ ಮುಖವಚನವನಾಲಿಸಲು । ಭಕ್ತ ಜನರಾಗಿ ಹುಚ್ಚರೊಲು ।
ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದವನೂ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು । ನಂಬಿ ಪ್ರತೀತಿಯ ಪಡೆವರು ॥ 8

ನಿಜಭಕ್ತರ ಮನೋರಥ । ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರವರು ಸಾಯಿನಾಥ ।
ಅವುಗಳ ಪೂರೈಸಲೂ ಅವರೇ ಸಮರ್ಥ । ಅದರಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥನು ಅವರಭಕ್ತ ॥ 9

ಸಾಯಿನಾಥಾ ಓಡಿ ಬಾ ಇನ್ನು । ಚರಣದಲಿ ಈ ಶಿರವ ಬಾಗುವೆನು ।
ಮರೆತೆಲ್ಲ ಅಪರಾಧಗಳನು । ದಾಸನ ಚಿಂತೆಯನು ನಿವಾರಿಸು ॥ 10

ಹೀಗೆ ಸಂಕಟದಲಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುವಂಥ । ಭಕ್ತನು ನೆನೆದರೆ ಸಾಯಿನಾಥ ।
ಅವನ ಉದ್ವಿಗ್ನ ಚಿತ್ತ । ಅವನೊಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಶಾಂತವಾಗುವದು ॥ 11

ಇಂಥ ಸಾಯಿ ದಯಾಸಾಗರರು । ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದರು ।
ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಮಂಗಲಕಾರಕ ಗ್ರಂಥವಾದರೂ । ತಮ್ಮೆದುರು ಸಾದರ ಪಡಿಸುತಿರುವೆ ॥ 12

ಇಲ್ಲದಿರೆ ನನದೆಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ । ಹೊರುತಿದ್ದರಾರು ಈ ಕಾರ್ಯದ ಭಾರ ।
ಅವನದವನೇ ನೋಡಿಕೊಳುವವನಿದ್ದು ಅದರ । ಭಾರವೆಂಥದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ॥ 13

ಇರಲು ಮದ್ವಾಚಾ ಪ್ರಕಾಶಕ । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಜ್ಞಾನ ದೀಪಕ ।
ಅಜ್ಞಾನ ತಮ ವಿಧ್ವಂಸಕ । ನಾನೇಕೆ ಶಂಕಿತನಾಗಬೇಕು ॥ 14

ಆ ದಯಾಘನ ಪ್ರಭುವಿನದೇ ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲ । ಅದರಿಂದ ನನಗೆಷ್ಟೂ ಶ್ರಮವೆನಿಸಿಲ್ಲ ।
ಪೂರೈಸಿತೆನ್ನ ಮನದಿಷ್ಟವೆಲ್ಲ । ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದವಿದು ಅವರದು ॥ 15

ಗ್ರಂಥರೂಪದ ಸಂತ ಸೇವೆಯಿದು । ಸಂಚಿತ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯದ್ದೇ ಇದು ।
ದೇವನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸವಿಮಾಡಿಕೊಂಡು । ಧನ್ಯ ನಾ ದೈವಾನನದರಿಂದ ॥ 16

ಗತಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಶ್ರವಣವಾಯಿತು । ನಾನಾಪರಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನಿತ್ತು ।
ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೋಧಪ್ರಧಾನವೆಂತು । ದಯಾಘನ ಸಾಯಿ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ॥ 17

ಈಗ ನಡೆದ ಅಧ್ಯಾಯದಲೊಂದು । ಸಪ್ತಶೃಂಗೀ ದೇವಿಯ ಉಪಾಸಕನದು ।
ಸವಿಯಾದ ಕಥೆ ಇರುವದು । ಆನಂದದಾಯಕವಾದುದನು ಕೇಳಿರಿ ॥ 18

ನಿಜಭಕ್ತರನು ದೇವ ದೇವಿಯರು । ಸಂತರ ಕೈಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಉದ್ಧರಿಸುವರು ।
ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರವೇ ಇದಾದರೂ । ಸಾದರ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ನೋಡಿರಿ ॥ 19

ಮಹಾರಾಜರ ಕಥೆಗಳು ಬಹಳ ಇದ್ದು । ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು ।
ಈ ಕಥೆಯಾದರೂ ಕೇಳ ತಕ್ಕಂಥದಿರುವದು । ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು ॥ 20

ಕಥೆಯಲ್ಲವಿದು ಅಮೃತಪಾನ । ಇದರಿಂದ ಲಭಿಸುವದು ಸಮಾಧಾನ ।
ತಿಳಿದುಬರುವುದದರಿಂದ ಸಾಯಿಯ ಮಹಿಮಾನ । ವ್ಯಾಪಕತೆಯವರದು ಅದರಂತೆಯೇ ॥ 21

ತರ್ಕವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸಕರದು । ಅಂಥವರ ಬೆನ್ನು ಎಂದೂ ಹತ್ತಬಾರದು ।
ಇಲ್ಲಿ ವಾದವಿವಾದಗಳಿರಬಾರದು । ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿ ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು ॥ 22

ಜ್ಞಾನಿ ಇದ್ದು ಭಾವಿಕನಿರಬೇಕು । ಶ್ರದ್ಧಾಶೀಲನಿದ್ದು ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದವನಿರಬೇಕು ।
ಅಥವಾ ಸಂತರ ಮನೆಯ ದಾಸನಿರಬೇಕು । ಇತರರಿಗೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಕಥೆಗಳಿವು ॥ 23

ಸಾಯಿ ಲೀಲಾ ಕಲ್ಪತರುವಿದು । ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಫಲಪುಷ್ಪ ಬಿಡುವದು ।
ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾದ ಭಕ್ತನಿದ್ದು । ಅಂಥವರಿಗೆ ಇದರಂತ ಹತ್ತುವದು ॥ 24

ಕೇಳಿರಿ ಪರಮಪಾವನ ಕಥೆಯಿದು । ಪರಮಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದಾಯಕವಿದು ।
ಎಲ್ಲ ಸಾಧನೆಗಳನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು । ಕೃತ ಕಲ್ಯಾಣವಿದು ಸಕಲರಿಗೆ ॥ 25

ಸಹಜದಲಿ ಜಡ ಜೀವೋದ್ಧಾರಣ । ಅಂಥ ಈ ಸಾಯಿಕಥಾಮೃತ ಪಾನ ।
ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ । ಮೋಕ್ಷಸಾಧನ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ॥ 26

ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದು । ಬೇರೆ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲದಾಗುವದು ।
ಹೇಮಾಡನು ಶ್ರೋತೃಗಳ ಕರೆಯುವದು । ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ರನಾಗಿ ತಾನು ॥ 27

ಹೀಗೆ ಕೇಳಲು ಕಥೆಯನೊಂದೊಂದು । ಲೀಲಾರಸಾಸ್ವಾದತೆ ಬೆಳೆಯುವದು ।
ಭವದ ವಾರ್ತೆಯಲಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವದು । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥತೆ ಇದೇ ಇಹುದು ॥28

ನಾಶಿಕ ಜಿಲ್ಹೆಯಲಿ ವಣಿ ಎಂಬ ಊರು । ಅಲ್ಲಿ ಕಾಕಾ ವೈದ್ಯ ಎಂಬವರು ।
ವಾಸ್ತವ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು । ಉಪಾಧ್ಯ ಆಸ್ಥಾನದಲಿ ದೇವಿಯದು ॥ 29

ದೇವಿಯು ಸಪ್ತಶೃಂಗಿ ಎಂಬ ಹೆಸರ । ಉಪಾಧ್ಯೆ ಅಂತರಂಗದಲಿ ಅಸ್ಥಿರ ।
ಆಪತ್ತಿ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ದುರ್ಧರ । ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗೀಡಾದರು ॥ 30

ಕಾಲಚಕ್ರವು ತಿರುಗಲು । ಮನ ತಿರುಗುವದು ತಿರುಗಣಿಯೊಲು ।
ಕ್ಷಣವೊಂದು ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸದಾಗಲು । ದೇಹವೂ ಅಸ್ಥಿರವಾಗಿ ತಿರುಗುವದು ॥ 31

ಅದರಿಂದ ಕಾಕಾಜಿ ಅತಿ ದುಃಖಿತರಾಗಿ । ಮಂದಿರ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ।
ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿ । ದೇವಿಯ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು ದೈನ್ಯದಿಂದ ॥ 32

ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನು । ದೇವಿ ಸಂತುಷ್ಟಳಾದಳು ಕೇಳಿ ಅದನು ।
ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಆದ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೇಳಬೇಕದರ ವಿಸ್ಮಯವ ॥ 33

ತಾಯಿ ಸಪ್ತಶೃಂಗೀದೇವಿಯವಳು । ಕಾಕಾಜಿಯ ಕನಸಿನಲಿ ಬಂದಳು ।
ನೀನು ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೆಂದಳು । ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಥಿರವಾಗುವದು ॥ 34

ಈ ಬಾಬಾ ಎಲ್ಲಿಯವರಾರು ಎಂಬುದನು । ದೇವಿ ಮಾಡಬಹುದು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನು ।
ಎನುವಷ್ಟರಲೇ ತೆರೆಯಿತು ಕಣ್ಣು । ಉತ್ಕಂಠಿತ ಮನವಿದ್ದಾಗಲೇ ॥ 35

ಆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿಯಿತು । ಸ್ವಪ್ನದ ಭಾವನೆ ಕೂಡಲೇ ಅಳಿಸಿತು ।
ಕಾಕಾಜಿ ಬುದ್ಧಿ ನಡೆಸಿದರಿಂತು । 'ಬಾಬಾ' ಎಂದಳಲ್ಲ ಅವರಾರು ॥ 36

ಬಾಬಾ ಎಂದರೆ ಇರಬಹುದು ತ್ರ್ಯಂಬಕೇಶ್ವರ । ಕಾಕಾಜಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಇದೇ ನಿರ್ಧಾರ ।
ಹೋಗಿ ದರ್ಶನ ಪಡೆದರು ಸತ್ವರ । ಆದರೂ ಮನದ ತಳಮಳನಿಲ್ಲದು ॥ 37

ಕಾಕಾಜಿ ಹತ್ತು ದಿವಸ । ತ್ರ್ಯಂಬಕೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೂ ವಾಸ ।
ಆದರೂ ಉಳಿದರು ಉದಾಸ । ಮನೋಲ್ಲಾಸವು ಲಭಿಸದು ॥ 38

ಮನದ ಚಿಂತೆ ಕಳೆಯದು । ಅದರ ಚಂಚಲತೆ ನಿಲ್ಲದು ।
ದಿನದಿನಕೆ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ ಬೆಳೆದು । ತಿರುಗಿ ಹೊರಟನು ಕಾಕಾಜಿ ॥ 39

ನಿತ್ಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನ । ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕದಿಂದ ಲಿಂಗಾಭಿಷೇಕವನ ।
ಹಿಡಿವನು ಸಂತತಧಾರವನು । ಆದರೂ ಒಳಗಿನ ಅಸ್ಥಿರತೆ ನಿಲ್ಲದು ॥ 40

ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ದೇವಿಯ ದ್ವಾರಕೆ । ಎಂದ ತ್ರ್ಯಂಬಕೇಶ್ವರಕೆ ಕಳಿಸಿದೆ ಏಕೆ ।
ಬೇಸತ್ತಿರುವೆ ನಾ ಈ ಓಡಾಟಕೆ । ಇನ್ನಾದರೂ ಸ್ಥಿರ ಮಾಡೆನ್ನ ॥ 41

ಈ ರೀತಿ ಅತಿ ಕಕ್ಕುಲತೆಯಿಂದ । ದೇವಿಯನು ಆತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ।
ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮತ್ತೆ ದೇವಿದರ್ಶನ ಪಡೆದ । ದೃಷ್ಟಾಂತದಲಿ ಹೇಳಿದಳಾಕೆ ॥ 42

ಬಾಬಾ ಎಂದು ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು । ಶಿರಡಿಯ ಸಾಯಿಬಾಬಾರದು ।
ತ್ರ್ಯಂಬಕ್ಯೇಶ್ವರಕೇತಕೆ ಹೋದದ್ದು । ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ತಿಳಿದದ್ದು ॥ 43

ಈ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವೆನು । ಬಾಬಾ ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯೆನು ।
ನಮ್ಮಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾದೀತೇನು । ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ ॥ 44

ಆದರೆ ಇರಬೇಕು ಸಂತ ಚರಣದಲಿ ರತ । ಮನದಲಿರಬೇಕು ದರ್ಶನೋದ್ದೇಶಿತ ।
ಸಂತರೇ ಏಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನಂತ । ಅವರ ಸದಿಚ್ಛೆಯ ಪೂರೈಸುವನು ॥ 45

ಯಾರ್‍ಯಾರು ಸಂತರು ಅವರೆಲ್ಲ ಅನಂತ । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಬೇರಲ್ಲ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಇರುತ ।
ಅವರನೆರಡೆಂದು ತಿಳಿಯುವದೇ ದ್ವೈತ । ಸಂತರಿಂದ ಅದ್ವೈತನು ಅನಂತ ॥ 46

ಸಂತ ದರ್ಶನಕೆ ನಡೆದು ಹೋಗುವೆನು । ಮನದ ಇಚ್ಛೆಯ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ।
ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇದು ಕೇವಲ ಅಭಿಮಾನವೆಂಬದನು । ಅಘಟಿತ ಘಟನೆ ಸಂತರದು ॥ 47

ಸಂತರ ಮನಸಿಗೆ ಬಾರದೇ । ಸಂತರ ದರ್ಶನ ಲಭಿಸುವದೇ ।
ಗಿಡದ ಎಲೆಯಾದರೂ ಅಗಲಾಡುವದೇ । ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಾರದೆ ॥ 48

ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ದರ್ಶನದ ಉತ್ಕಂಠೆ । ಹೇಗೆ ಭಾವ ಹೇಗೆ ನಿಷ್ಠೆ ।
ಸ್ವಾನಂದಾನುಭವದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ । ಭಕ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿಗೆ ಲಭಿಸುವದು ॥ 49

ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋಗುವದು ಹೇಗೆ । ವಿವಂಚನೆ ಬಿತ್ತು ಕಾಕಾಜಿಗೆ ।
ಶಿರಡಿಯಿಂದ ಅತಿಥಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದನಾಗ್ಯೆ । ಅವರಿರುವ ಸ್ಥಳವನು ಹುಡುಕುತ್ತ ॥ 50

ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ ಅತಿಥಿಯವ । ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದವ ।
ಯಾರೂ ಅವನ ಪ್ರೇಮದ ಸರಿಸಾಟಿ ಇಲ್ಲದವ । ಅಧಿಕಾರವೂ ಧನ್ಯ ಅವನದು ॥ 51

ಮಾಧವರಾಯ ನಾಮಾಭಿಧಾನನು । ದೇಶಪಾಂಡೆ ಮನೆತನದವನು ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಅತಿ ಸಲುಗೆ ಇರುವವನು । ಬೇರೆಯವರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಡೆಯದು ॥ 52

ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೇಮದ ಜಗಳವನ । ಆಡುವರು ಬಾ ಹೋಗೆಂದು ಮಾತು ಏಕವಚನ ।
ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗನಂತೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಲಕ್ಷಣ । ಬಂದನು ತಕ್ಷಣದಲಿ ವಣಿಗೆ ॥ 53

ಮಗುವಿಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯವಾಗಲು । ತಾಯಿ ದೇವಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊರುವಳು ।
ಹಾಕಿದೆ ನೀ ಮಗುವನಿನ್ನ ಉಡಿಯೊಳು । ಕಾಯುವದು ಕೊಲುವದು ನಿನ್ನನೇ ಕೂಡಿದೆ ॥ 54

ನನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಗುಣವಾದ ಮೇಲೆ । ಹಾಕುವೆನು ನಿನ್ನ ಚರಣದ ಮೇಲೆ ।
ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹರಕೆ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ । ಮಗುವಿಗೆ ಗುಣವಾಗುವದು ॥ 55

ವೈದ್ಯನನೇನು ಏನು ದೇವರನು । ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮರೆತು ಹೋಗವದು ।
ವಿಪತ್ಕಾಲವೊದಗಿದಾಗಲೇ ಹರಕೆ ನೆನಪಾಗವದು । ಅದ ಮುಟ್ಟಿಸದಿದ್ದರೆ ಭಯವೆಂದಿಗೂ ॥ 56

ಎಷ್ಟೋ ವರುಷ, ತಿಂಗಳು, ದಿನಗಳು । ಕಳೆದಾಗ ಹರಕೆ ಮರೆತು ಹೋಗಿರಲು ।
ಕೊನೆಗೆ ಮಾತೆಯ ಅಂತ ಸಮಯದೊಳು । ಮಾಧವರಾಯನಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದಳು ॥ 57

ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹರಕೆ ಇದು । ಮುಟ್ಟಿಸುವೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವೆನೆನುತ ಹೋದವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದು ।
ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವಿನ್ನು ತಡ ಮಾಡುವದು । ದೇವಿಯ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾ ॥ 58

ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತೆಯ ಎರಡೂ ಸ್ತನಗಳಿಗೆ । ಖಂಡಿಕೆ ಹುಣ್ಣಾಗಿ ಬಹಳ ನೋವಾಗೆ ।
ಸಹಿಸಲಾರದ ಕ್ಲೇಶವಾದಾಗ್ಯೆ । ದೇವಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಳು ॥ 59

ಮಾತೆ ಬರುವೆ ನಾ ಲೋಟಾಂಗಣದಿಂದ । ಬಿಡಿಸಿದರೆ ನೀನೆನ್ನ ಈ ಯಾತನೆಯಿಂದ ।
ರೌಪ್ಯ ಸ್ತನಗಳನೆರಡು ನಿನ್ನ ಮೇಲಿಂದ । ಇಳಿಸಿ ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆನು ॥ 60

ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕು ಹರಕೆಯನೆನುತಲಿ । ಮುಟ್ಟಿಸಲಾಗಿಲಿಲ್ಲ ಆ ಹರಕೆಯನಾಗಲಿ ।
ನೆನಪಾಯಿತು ಅವಳಿಗೆ ಕೊನಯಲಿ । ದೇಹಾವಸಾನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ॥ 61

ಬಾಬಾನಿಗೆ ಈ ನೆನಪು ಮಾಡಿ । ಮುಟ್ಟಿಸುವೆನೆಂಬ ವಚನವ ಬೇಡಿ ।
ಸಮರಸಳಾದಳು ಹರಿ ಚರಣದಿ । ದೇಹಾವಸಾನವಾಯಿತಾಗ ॥ 62

ಮುಂದೆ ಹೋಗೋಣ ಹೋಗೋಣ ಎನ್ನುತ । ದಿವಸ ತಿಂಗಳು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ ।
ಮಾಧವರಾಯನೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟ । ಹರಕೆ ಉಳಿದೇ ಹೋಯಿತು ॥ 63

ಈ ರೀತಿ ಮೂವತ್ತು ವರುಷಗಳಾಗುತ । ಆಗ ಶಿರಡಿಯಲೇನು ನಡೆಯುತ ।
ಜ್ಯೋತಿಷಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ । ಅದೇ ಸ್ಥಾನಕೆ ಬಂದನು ॥ 64

ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನಗಹನ । ತಿಳಿದಿದ್ದ ಭೂತ-ಭವಿಷ್ಯ-ವರ್ತಮಾನ ।
ತೃಪ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳನ । ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದ ॥ 65

ಶ್ರೀಮಂತ ಕೇಶವರಾವಜಿ ಬುಟ್ಟಿಯವರನು । ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಭವಿಷ್ಯವನು ।
ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ಎಲ್ಲರನೂ । ಅಲ್ಪ ಕಾಲದಲೇ ಹೌದೆನಿಸಿಕೊಂಡನು ॥ 66

ಮಾಧವರಾಯರ ಸೋದರ ಚಿಕ್ಕವನು । ಬಾಪಾಜಿ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಕೇಳಿದನು ।
ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಆಗ ಹೇಳಿದನು । ದೇವಿ ಕೋಪವಿದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ॥ 67

ಎಂದ ಮಾತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಹರಕೆ । ಅವಳ ದೇಹಾಂತದ ಕಾಲಕೆ ।
ನಿನ್ನ ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಅಕೆ । ಅದನು ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು ॥ 68

ಇದುವರೆಗೆ ಅದ ಮುಟ್ಟಿಸದಿರಲು । ದೇವಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತಿಹಳು ।
ಮಾಧವರಾವ ಮನೆಗೆ ಬರಲು । ಬಾಪಾಜಿ ಇದನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದವನವನಿಗೆ ॥ 69

ಮಾಧವರಾಯ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ । ಕೂಡಲೇ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನ ಕರೆಸಿದ ।
ಎರಡು ರೌಪ್ಯ ಸ್ತನವ ಮಾಡಿಸಿದ । ಹೋದ ಮಶೀದಿಗೆ ಅವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ॥70

ಬಾಬಾರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ । ಬೆಳ್ಳೀ ಸ್ತನಗಳ ಬಾಬಾರೆದುರಿಗಿರಿಸಿ ।
ಎಂದ ಈ ಹರಕೆಯನು ಒಪ್ಪಿಸಿ । ಕೊಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದ ॥ 71

ನೀನೇ ನಮ್ಮ ಸಪ್ತ ಶೃಂಗಿ । ನೀನೇ ದೇವಿಯಾಗಿಹೆ ನಮಗಾಗಿ ।
ತೆಗೆದುಕೋ ವಚನದಂತಿತ್ತ ದೇಣಿಗೆ । ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಾಂತಳಾಗಿನ್ನು ॥ 72

ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ । ಸಪ್ತ ಶೃಂಗಿಯ ಮಂದಿರಕೆ ಹೋಗಿ ।
ಇದನವಳ ಚರಣದಲಿಡು ಹರಕೆಯಾಗಿ । ಈ ಸುಂದರ ಸ್ತನಗಳ ನಿಜಕರಗಳಿಂದ ॥73

ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಬಾಬಾ ಆಗ್ರಹ । ಮಾಧವರಾಯರ ಮನದ್ದೂ ಗ್ರಹ ।
ಅಂತಯೇ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟರು ಗೃಹ । ದರ್ಶನದ ನಿಗ್ರಹವಾಯಿತು ॥ 74

ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋದ । ಶುಭಾಶೀರ್ವಾದಗಳ ಬೇಡಿದ ।
ಉದಿ ಪ್ರಸಾದಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಅನುಜ್ಞೆ ಪಡೆದು ಹೊರಟನಾಗ ॥ 75

ಸಪ್ತ ಶೃಂಗಿಗೆ ಬಂದರು । ಕುಲೋಪಧ್ಯಾಯನ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದರು ।
ಸುದೈವದಿಂದ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತರಾದರು । ಕಾಕಾಜಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ॥ 76

ಕಾಕಾಜಿಗೆ ಬಹಳ ಆತುರವಾಗಿತ್ತು । ಬೇಗ ಬಾಬಾರ ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು ।
ಎನುವಾಗ ಮಾಧವರಾಯರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು । ಇದು ಏನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತೆ ! ॥ 77

ತಾವು ಎಲ್ಲಿಯವರು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಲು । ಶಿರಡಿಯಿಂದ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ।
ಮಿತಿಮೀರಿದ ಆನಂದವಾಗಲು । ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ॥ 78

ಹೀಗಿಬ್ಬರೂ ಆಗಿ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತ । ಸಾಯಿ ಲೀಲೆಯನು ಹೊಗಳುತ ।
ಹರಕೆಯ ಕೆಲಸವ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ । ಉಪಾಧ್ಯೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೊರಟರು ॥ 79

ಮಾಧವರಾಯರಂಥವರ ಜೊತೆ ಸಿಗುತ । ಅದು ದೊರೆತುದು ಹೀಗೆ ಅಕಲ್ಪಿತ ।
ಉಪಾಧ್ಯೆಯವರಾದರು ಆನಂದಭರಿತ । ಶಿರಡಿಯತ್ತ ಹೊರಟರಿಬ್ಬರೂ ॥ 80

ಹರಕೆಯನಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು । ಕೂಡಲೇ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರಿಬ್ಬರೂ ।
ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ ಹೊರಟರು । ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಉತ್ಕಂಠಿತರಾಗಿ ॥81

ಮೊದಲು ಮನದಲಿ ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ । ಹೊರಟರು ಹಾಗೇ ತಡಮಾಡದೇ ।
ಕಾಕಾಜಿ ಬಂದರು ಗೋದಾವರಿಯ ದಡದೇ । ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿರಡಿ ಸನ್ನಿಧ ॥ 82

ಪೂಜಾರಿ ಬಾಬಾರ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿದ । ಅಶ್ರುಜಲದಲಿ ಚರಣಗಳ ಮೀಯಿಸಿದ ।
ಸುಖಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ದರ್ಶನದಿಂದ । ಚಿತ್ತವೂ ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು ॥ 83

ದೇವಿಯು ದೃಷ್ಟಾಂತವಿತ್ತದ್ದು ಯಾವುದಕೆ । ಆ ಬಾಬಾ ಸಮರ್ಥರ ಕಂಡು ಎದುರಿಗೆ ।
ಯಥಾರ್ಥದಲಿ ಸುಖವೆನಿಸಿತು ಕಾಕಾಜಿಗೆ । ಅವರ ಮನೋರಥ ಪೂರೈಸಿತ್ತು ॥ 84

ಕಾಕಾಜಿ ಆದರು ಸುಖಸಂಪನ್ನ । ದರ್ಶನ ಲಾಭದಿಂದ ಚಿತ್ತ ಪ್ರಸನ್ನ ।
ನಿಜದಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಯಿತು ಮನ । ಕೃಪಾಘನ ವರ್ಷಿಸಿದಾಗ ॥ 85

ಮನದ ಅಸ್ಥಿರತೆ ನಿಂತಿತು । ತಮಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ।
ಎಂಥ ವಿಲಕ್ಷಣ ಜರುಗಿತು । ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು ॥ 86

ಒಂದೂ ಮಾತನಾಡಿಲ್ಲ । ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವದೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ ।
ಆಶೀರ್ವಾದವನೂ ಇತ್ತಿಲ್ಲ । ಕೇವಲ ದರ್ಶನವೇ ಸುಖದಾಯಕವಾಗಿದೆ ॥ 87

ನನ್ನ ಚಂಚಲವೃತ್ತಿ । ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಾಯಿತು ನಿವೃತ್ತಿ ।
ಲಭಿಸಿತು ಅಲೌಕಿಕ ಸುಖಶಾಂತಿ । ದರ್ಶನ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವೆಂದರಿದುವೇ ॥ 88

ಸಾಯಿಯ ಚರಣಗಳ ಕಂಡು । ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡಲೊಲ್ಲದು ।
ಆನಂದ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸದು । ಬಾಬಾರ ಮಾತುಗಳ ಆಲಿಸುತ ॥ 89

ನಿಜಭಾವದಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯೆಯವರು । ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಶರಣಾದರು ।
ಹಿಂದಿನ ವೃತ್ತಿಯ ಮರೆತರು । ನಿಜಸುಖವನು ಪಡೆದರು ॥ 90

ಕಾಕಾಜಿ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನ ಹೀಗೆ । ಉಳಿದರು ಶಿರಡಿಯೊಳಗೆ ।
ಬಳಿಕ ತಿರುಗಿ ಹೋದರು ಸಪ್ತ ಶೃಂಗಿಗೆ । ಸುಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಅವರು ॥ 91

ಸ್ವಪ್ನಗಳಿಗೂ ಇರುವದು ಕಾಲ । ಉಷಃಕಾಲ ಅಥವಾ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ।
ಆಗ ಬಿದ್ದ ಕನಸುಗಳಿಗುಂಟು ಫಲ । ಇನ್ನಿತರ ಕಾಲದಲಿ ಕಂಡ ಕನಸು ನಿಷ್ಫಲ ॥ 92

ಹೀಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ । ಆದರೆ ಶಿರಡಿಯಲಿ ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ।
ಸ್ವಪ್ನ ಬೀಳಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಗೇ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಭಾಧಿತ ಅನುಭವ ॥ 93

ಈ ಅರ್ಥದ ವಾರ್ತೆಯನು । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾದರ ಪಡಿಸುವೆನು ।
ಹೆಚ್ಚಿಸುವದದು ಶ್ರವಣೋಲ್ಲಾಸತೆಯನು । ಕೇಳಿ ಕೌತುಕವೆನಿಸುವದು ॥ 94

ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾನ್ಹದಲಿ । ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದರು ದೀಕ್ಷಿತರಲ್ಲಿ ।
ರಾಹತೆಗೆ ಹೋಗಿ ಟಾಂಗೆಯಲಿ । ಖುಶಾಲ ಭಾವೂನ ಕರೆದು ತಾ ॥ 95

ಬಹಳ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದು । ಎನಿಸುತಿದೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ।
ಅದಕೆ ಬಾಬಾ ಭೆಟ್ಟಿಗೆಂದು । ನಿಮ್ಮನು ಕರೆದಿರುವರೆಂದು ಹೇಳು ॥ 96

ಆಜ್ಞಾಭಿವಂದನವಗೈದು । ದೀಕ್ಷಿತರು ಹೋದರು ಟಾಂಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ।
ಕೂಡಲೇ ಖುಶಾಲಭಾವೂನ ಕಂಡು । ತಾವು ಬಂದ ಕಾರಣ ನಿವೇದಿಸಿದರು ॥ 97

ಕೇಳಿ ಬಾಬಾರ ಕರೆಯನಿಂತು । ಖುಶಾಲಭಾವೂನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ।
ಎಂದರು ಇದೀಗ ನಿದ್ದೆ ಮುಗಿಯಿತು । ನಿದ್ದೆಯಲಿದನೇ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆನಗೆ ॥ 98

ಇದೀಗ ಊಟ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು । ವಿಶ್ರಮಿಸುತಿದ್ದೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ।
ಆಗ ಬಾಬಾ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಇದನೇ ಹೇಳಿದುದ । ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದಾಗ ॥ 99

ಈಗಲೇ ಶಿರಡಿಗೆ ನಡೆ ಎಂದರು । ಪ್ರಬಲ ಇಚ್ಛೆ ಇತ್ತು ನನಗಾದರೂ ।
ಏನು ಮಾಡಲಿ ಕುದುರೆ ಇಲ್ಲ ಹತ್ತಿರ । ಅದಕೆ ಹುಡುಗನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದೆ ॥ 100

ಹುಡುಗ ಅಗಸಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ । ಅದೇ ನಿಮ್ಮ ತಾಂಗೆಯ ಕಂಡ ।
ದೀಕ್ಷಿತ ವಿನೋದದಿಂದ ನುಡಿದ । ಅದಕೆ ನನಗಾಜ್ಞೆಯನಿತ್ತರು ॥ 101

ನೀವೇ ಈಗ ಬರುವವವರಿದ್ದಲ್ಲಿ । ತಾಂಗಾ ನಿಂತಿದೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ।
ಆಗ ಶಿರಡಿಗೆ ಆನಂದದಲಿ । ದೀಕ್ಷಿತರೊಡನೆ ಬಂದರು ॥ 102

ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದರೆ ಖುಶಾಲಭಾವೂ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು । ಬಾಬಾರ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸಿದರು ।
ಖುಶಾಲಭಾವೂ ಸದ್ಗದಿತರಾದರು । ಬಾಬಾರ ಈ ಲೀಲೆಯನು ನೋಡಿ ॥ 103

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಪಂಜಾಬೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ರಾಮಲಾಲನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ।
ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತಿದ್ದನವ । ಕನಸಿನಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವ ತೋರಿದರು ಬಾಬಾ ॥ 104

ದಿಗ್-ರವಿ-ವಾಯು ವರುಣಾದಿ ದೇವತೆ । ಇವರ ಅನುಗ್ರಹದ ಸತ್ತೆ ।
ಸಬಾಹ್ಯಾಂತರ-ವಿಷಯ ಗ್ರಾಹಕತೆ । ಜಾಗೃತತೆ ಎಂದೆಂಬರು ಅದಕೆ ॥ 105

ವಿರಮಿಸುತಿರುವಾಗೆಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಣ । ಆಗುವದು ಜಾಗ್ರತ್ಸಂಸ್ಕಾರ ಬೋಧನ ।
ಗ್ರಾಹ್ಯಗ್ರಾಹಕ ರೂಪದಲಿ ಸ್ಫುರಣ । ಹೀಗಿರುವದು ಲಕ್ಷಣ ಸ್ವಪ್ನದ್ದು ॥ 106

ಅವನ ಸ್ವಪ್ನದ ರೀತಿ ವಿಲಕ್ಷಣ । ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಗೆ ಬಾಬಾರ ರೂಪ ಲಕ್ಷಣ ।
ಮೊದಲೆಂದೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ದರ್ಶನ । ಆದರೆ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗೆಂದು ಹೇಳಿದರು ॥ 107

ನೋಡಲು ಸಂತರಂತಿದ್ದರು । ಆದರೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅವರೆಲ್ಲಿದ್ದರು ।
ರಾಮಲಾಲಾನಾಗಿ ಎಚ್ಚರು । ವಿಚಾರಾಕುಲಿತನಾದ ॥ 108

ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿತ್ತು ಅವನ ಮನ । ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಅವರಿರುವ ಸ್ಥಳ ವಿಳಾಸಗಳನ ।
ಆದರೂ ದರ್ಶನಕೆ ಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯುವವನ । ರೂಪ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದತ್ತು ॥ 109

ಬಳಿಕ ಅದೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ । ಸಹಜವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ।
ಭಾವಚಿತ್ರವ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ । ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು ॥ 110

ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ತಾ ಕಂಡ ರೂಪದ ಹಾಗೇ । ಆ ಚಿತ್ರವು ಕಾಣಿಸಿತು ರಾಮಲಾಲನಿಗೆ ।
ಕೂಡಲೇ ಆ ಅಂಗಡಿಕಾರನಿಗೆ । ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳತೊಡಗಿದ ॥ 111

ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದ । ಇವರು ಯಾರು ಎಲ್ಲಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಿದ ।
ಇವರು ಸಾಯಿ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿರುವರೆಂದು । ಅದ ಕೇಳಿ ರಾಮಲಾಲ ಸುಮ್ಮನಾದ ॥ 112

ಮುಂದಿನದೆಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿದ । ರಾಮಲಾಲ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋದ ।
ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದ । ಬಾಬಾ ನಿರ್ವಾಣ ಪಡೆವ ತನಕ ॥ 113

ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸಬೇಕು । ಅವರನು ದರುಶನಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳಬೇಕು ।
ಸ್ವಾರ್ಥ ಇಲ್ಲವೇ ಪರಮಾರ್ಥಗಳ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳಬೇಕು । ಇದೇ ಮನೋರಥ ಬಾಬಾರದು ॥ 114

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಅವಾಪ್ತಕಾಮರು । ತಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಷ್ಕಾಮರು ।
ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥಿ, ನಿರ್ಮಮ, ನಿರಹಂಕಾರರು । ಭಕ್ತಕಲ್ಯಾಣವೊಂದಕೇ ಅವರ ಅವತಾರ ॥ 115

ಕ್ರೋಧದ ಗಾಳಿಯ ಸೋಂಕಿಲ್ಲ । ದ್ವೇಷಕ್ಕಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ।
ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡುವದಿಲ್ಲ । ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಸಾಧು ಎನಬೇಕು ॥ 116

ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಪ್ರೇಮ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ । ಇದೇ ಯಾರ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ।
ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಮಾತನಾಡರು ವ್ಯರ್ಥ । ಧರ್ಮದ ವಿಷಯವೊಂದನು ಬಿಟ್ಟು ॥ 117

ಸಾರಾಂಶವೆಂದರೆ ಹಿಡಿದೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯ । ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಚರಿತೆಯ ।
ಇಂಗಿತವನರಿಯಬೇಕು ಇಲ್ಲಿಯ । ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಯಲಿ ನಿರತರಾಗಬೇಕು ॥ 118

ಅದಕೇ ಹೇಮಾಡನಾಗಿ ವಿನೀತ । ಶ್ರೋತೃಗಳ ವಿನಂತಿಸುವನು ನಿತ್ಯ ।
ಆಗಿ ಶ್ರಧ್ಧಾ ಭಕ್ತಿ ಸಮನ್ವಿತ । ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತವ ಕೇಳಿರಿ ॥ 119

ಅದರಿಂದ ಮನಸಿಗೆ ಲಭಿಸುವದು ಶಾಂತಿ । ವ್ಯಸನದಲಿದ್ದವರಿಗಾಗುವದು ಉಪರತಿ ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು ಭಕ್ತಿ । ಭವ ನಿರ್ಮುಕ್ತಿಯನೀಯುವದು ॥ 120

ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಗೆ । ಸನ್ಯಾಸಿ ವಿಜಯಾನಂದರಿಗೆ ।
ಹೋಗಲು ಮಾನಸ ಸರಸಿಗೆ । ನಿಜಪದದಲಿ ನಿರ್ಮುಕ್ತಿ ಲಭಿಸಿತು ॥ 121

ಭಕ್ತ ಭಾಳಾರಾಮ ಮಾನಕರನಿಗೆ । ಇದರಂತೆಯೇ ವಿಶ್ರಾಮವಿತ್ತರವನಿಗೆ ।
ಅದೇ ನೂಲಕರ ಮತ್ತು ಮೇಘಾರಿಗೆ । ಅವರಿಷ್ಟವನಿತ್ತರು ಸಾಯಿನಾಥ ॥ 122

ವ್ಯಾಗ್ರದಂತಹ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಾದರೂ । ತಮ್ಮ ಚರಣದಲಿ ಸ್ಥಳವಿತ್ತರು ।
ಸಾಯಿ ಇಂಥ ಅಗಾಧ ಮಹಿಮರು । ಶ್ರವಣಗಳಿಗಿದು ಮಹೋತ್ಸವ ॥ 123

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ನವಸಾದಿಕಥಾಕಥನಂ ನಾಮ ತ್ರಿಶಂತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥